Francis G. Allinson
Μένανδρος
London 1921
Σ. ix
xii
xxiii

Ότι αποσπάσματα έχομεν του Μενάνδρου εν συμπεπληρωμένοις (connected) συνεχώς εδημοσιεύθησαν από του 1891 και π.π. από του 1905

Η αυθεντικότης του καταλόγου της Ραιδεστού της 16ης εκατονταετηρίδος οι οποίοι καταλέγουσι 24 κωμωδίας του Μενάνδρου, αποκρούεται υπό του Krumbacher: Byzant. Litteraturgesch.² pp. 509.

Ο Poulsen, όμως (Ikonographische Miscellen, Copenhagen, 1921), σ. 46,) παραδέχεται τους καταλόγους της Ραιδεστού.

Εκ των κωμωδιών του Μενάνδρου, πιθανώς ανερχομένων εις όλας εις πλείους των 100.000 γραμμών, έχομεν σήμερον μόνον περί τας 4000 γραμμάς και 758 στίχους γνωμικούς.

Ο Αττικός ποιητής Μένανδρος εγεννήθη το 343-2 π.Χ. και απεβίωσε το 292-91 π.Χ.

(Ο εκδότης δίδει και εικόνα του Μενάνδρου εν τω συγγράμματι)

ἀποδοθῇ

4766 3

«Περινθία» Μενάνδρου

Francis G. Allinson: Μένανδρος. London. 1921 Σ. 420–423

Ἡ «Ἀνδρία» τοῦ Τερεντίου φανερὰ εἶναι «contamination» τῆς «Περινθίας» τοῦ Μενάνδρου καὶ τῆς «Ἀνδρίας» τοῦ αὐτοῦ, ἡ τελευταία αὐτὴ κωμῳδία οὖσα ἀναπαραγωγὴ (recasting) τῆς «Περινθίας».

Ἐκ τῶν σχολίων τοῦ Donatus μανθάνομεν, ὅτι ἡ πρώτη σκηνὴ τῆς «Περινθίας» τοῦ Μενάνδρου ἢ καὶ τῆς «Ἀνδρίας» τοῦ Τερεντίου ἦσαν σχεδὸν αἱ αὐταί.

Ἐν τῇ «Περινθίᾳ», ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῇ, γέρων ὁμιλεῖ μὲ τὴν σύζυγόν του, ἐνῷ εἰς τοῦ Τερεντίου τὴν «Ἀνδρίαν» μὲ ἀπελεύθερόν τινα, Σωσίαν. Ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Μενάνδρου, ὁ γέρων φαίνεται μόνος. Καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι εἰς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Τερεντίου, ἐνθυμοῦνται μᾶλλον τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Μενάνδρου.

Οὕτω αἱ προετοιμασίαι διὰ τὸν βασανισμὸν τοῦ Δάου διὰ πυρὸς πολὺ καλλιώτερα καθίστανται ἐν τῷ Τερεντίῳ.

Τὰ πλέον νεωστὶ ἀνακαλυφθέντα ἀποσπάσματα (Oxyrhynchus Papyri τ. 6 σ. 150 ff.) δίδουν σκηνὴν εἴκοσι γραμμῶν, πλουτίζοντα οὕτω τὰ ἐννέα βραχέα ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν προηγουμένως γνωστά.

Εἰς τὰ σῳζόμενα ἀποσπάσματα δὲν γίνεται μνεία τῆς Περινθίας κόρης, ἡ ὁποία δίδει τὸν τίτλον εἰς τὴν κωμῳδίαν.

Δύναταί τις ὅμως νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἡ κόρη εἶχε ἐγκαταλειφθῆ ἐν Περίνθῳ ὡς παιδίσκη ἢ ὅτι ἡ ἐξ Ἀθηνῶν της καταγωγὴ ἀνεκαλύφθη ἐπὶ τέλους, κατὰ καλὴν συγκυρίαν, ὅπως συμβαίνει ἢ μὲ τὴν Ἀνδρίαν καὶ τὴν Σαμίαν, τῆς ὁμωνύμου κωμῳδίας.

Ἡ ζωηρὰ σκηνὴ καθ' ἣν ὁ δοῦλος φοβερίζεται μὲ πῦρ, ~~[illegible]~~ ἀπεχθὲς φῶς (lurid light) τῆς δυνάμεως τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ δούλου.

ἀποδεικνύει

4/ 476γ

Βεβαίως ὁ δοῦλος πράγματι δὲν ἐκάη ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἀλλ' ἡ ἰδέα ὅτι ὁ κύριός αὐτοῦ ἵνα φοβίσῃ τὸν ἁμαρτήσαντα δοῦλον Δᾶον μετεχειρίσθη τὴν ἀπειλήν, δὲν δεικνύει ὅτι ὁ Λάχης ὑπερέβαινε τὰ δίκαια.

Οὐδὲν τοιοῦτο συναντῶμεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κωμῳδίᾳ, ἐκτὸς τῆς ἀπειλῆς τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ Μνησιλόχου, ἐλευθέρου, εἰς τὰς Θεσμοφοριαζούσας τοῦ Ἀριστοφάνους.

Εἰς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Τερεντίου, 860, τοῦτο καταλήγει εἰς ἁπλοῦν βασανισμὸν ἢ δεσμά, ἴσως κατὰ μίμησιν τῆς «Ἀνδρίας» τοῦ Μενάνδρου.

Τὰ Πρόσωπα τῆς Κωμῳδίας

Λάχης, γέρων ἐξ Ἀθηνῶν.

Δᾶος }
Πυρρίας } δοῦλοί του

Πρόσωπα ὑποτιθέμενα

Ὁ υἱὸς τοῦ Λάχη,

Ἡ Περινθία

Παιδίσκη τῆς Περινθίας (A servant-maid of the ~~Perintian~~ Perinthian).

(Μαῖα)

Γέτας ἢ Τίβειος, δοῦλοι (σιωπηλά).

(ἀκολουθεῖ)

476δ

«Περινθία». Μενάνδρου

(Η παιδίσκη της Περινθίας)

Αποσπάσματα.

ουδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
397K κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ. [Ἴδε Τερεντίου «Ανδρία» 229-232

(Δᾶος)
398K τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑφθοὺς φέρων
<ὀβολοῦ.> (α) [Ἴδε Τερεντίου «Ανδρία» 368-369

(Δᾶος)
393K ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος,
ἐπαβελτερώσας τὸν πάλαι (α) γ' ἀβέλτερον.

Ox. pap. vol. vi. p. 150.

(Λα.) ⌜Τίβειε⌝ καὶ Γέτα⌝,
⌜φυλάττετ' αὐτόν⌝· οὐδ' ἀκολουθεῖ, ⌜Πυρρία.⌝
(Δα.) ⌜κληματίδ⌝ας ἔξεισιν φέρων τὸ πύρ⌜δανον⌝
καὶ πῦρ πρόδηλον. ὦ Τίβειε καὶ Γέτα,
ἔπειτα κατακαύσει μ'. ἀφεῖντ' ἄν, Γέτα,
⌜σύν⌝δουλον ὄντα καὶ διασώσαντ'; οὐ πάνυ.
⌜οὐκ⌝ ἄν μ' ἀφεῖντ', ἀλλὰ περιόψεσθέ με;
⌜οὕτω⌝ πρὸς ἀλλήλους ἔχομεν; προσέρχεται
⌜ὁ⌝ Πυρρίας ὅσον γε φορτία φέρων.
⌜ἀπό⌝ξυλα· καὶ δᾷδ' αὐτὸς ἥκει... ἔχων
⌜Λάχης ἀκ⌝ολουθεῖ. (Λάχ.) περίθετ' ἐν κύκλῳ ταχὺ
τὰ ξύλα. ~~ταχύ~~ ἐπίδειξαι, Δᾶε, τὴν πανουργίαν
τέχνην τιν' εὑρὼν διαφυγὼν τ' ἐνθένδε με.
(Δα.) τέχνην ἐγώ; (Λαχ.) ναί, Δᾶε, τὸν μὲν «ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἐξαπατᾶν» γάρ ἐστι «δεσπότην»
φλύαρος. (Δα.) ἦ, ἦν. (Λαχ.) εἰ δέ τις τὴν τῶν φρενῶν
σταυτὴν — ἐκνίσθης; (Δα.) οὐχὶ πρὸς σοῦ, δέσποτα.
(Λα.) ὁ μὲν πονηρός, ὁ θρασὺς ἐνθάδ' ἀρτίως

ἀκολουθεῖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

4762

κατὰ τῶν σκελῶν · τὴν κληρονομίαν φίλ'τάτου'

- - - - - - . ἐμποδών. (Δα.) ἔχειν χάριν.

- - - - - - - - . ἐμφύτων. (Λαχ.) μάστι' 20

- - - - - - . (Πυρρίας.) ὠλόφυετο

- - - - - - . φερόμενος γὰρ κἂν κύκλῳ

- - - - - - . ρτων τί ἐστι τό.

(~~Λάχης~~) Ἄλλα ἀποσπάσματα

οὔπω ποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν· 394 K

εἰς τὸν ἴσον ὄγκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

(~~Δᾶος~~) οὐδ' ἔστι μαλακὰ συλλαβεῖν 395 K

ἐν τῆς πόλεως τὸ σύνοδον ἐπιεικῆ κλπ ἴδα, φίλος.

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες 396 K

σφόδρα λοίδοροι.

οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος. 390 K.

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματα οὐδ' ἔλημ- 400 K

Αἰάντειος γέλως. 401 K.